Valtioneuvoston asetus

ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (235/2015) 17, 18, 25 ja 41 § sekä 48 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 17 § asetuksessa 179/2016, 18 § asetuksissa 708/2015 ja 451/2019, 25 § asetuksessa 149/2018 ja 48 §:n 1 momentti asetuksessa 451/2019, sekä

lisätään asetukseen uusi 57 a § seuraavasti:

17 §

Lohkokohtaisesta toimenpiteestä luopuminen

Valitusta 14 §:n 8 kohdassa tarkoitetusta lohkokohtaisesta toimenpiteestä on luovuttava, jos viljelijä antaa sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta.

Viljelijä saa luopua lohkokohtaisesta toimenpiteestä, jos sitoumus siirretään maaseutuasetuksen 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Puutarhatilan lohkokohtaisesta toimenpiteestä saa luopua myös, jos puutarhakasvien viljelyala vähenee alle yhteen hehtaariin. Valitusta tämän asetuksen 14 §:n 6 kohdassa tarkoitetusta lohkokohtaisesta toimenpiteestä saa luopua myös, jos maatilan korvauskelpoisesta alasta vähintään 80 prosentilla 23 §:n 1 momentissa tarkoitetulla kohdentamisalueella III tai vähintään 60 prosentilla mainitun kohdentamisalueen ulkopuolella on:

1) suojavyöhyke, monivuotinen ympäristönurmi, luonnonhoitopeltonurmi, viherlannoitusnurmi, monimuotoisuuspelto tai monivuotisten puutarhakasvien katettu ala;

2) luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen suojavyöhykkeen perustamista ja hoitoa koskeva ympäristötuen erityistukisopimus; tai

3) luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007–2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen suojavyöhykkeen perustamista ja hoitoa, ravinnekuormituksen tehostettua vähentämistä tai turvepeltojen pitkäaikaista nurmiviljelyä koskeva maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus.

Viljelijä saa luopua lohkokohtaisesta toimenpiteestä, jos ympäristösitoumusta jatketaan vuodella eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 8 momentissa tarkoitetulla tavalla.

18 §

Ravinteiden tasapainoinen käyttö

Ravinteiden tasapainoista käyttöä koskevaan toimenpiteeseen kuuluu koko sitoumuskautta koskevan ja vuosittaisen viljelysuunnitelman, viljavuustutkimusten, peltomaan laatutestin ja lohkokohtaisten muistiinpanojen tekeminen, suojakaistojen ja monimuotoisuuskaistojen perustaminen sekä ympäristökorvausta koskevaan koulutukseen osallistuminen.

Viljelijän on laadittava viisivuotinen viljelysuunnitelma ensimmäisenä sitoumusvuonna viimeistään 30 päivänä huhtikuuta ja tarkennettava sitä vuosittaisella viljelysuunnitelmalla ennen kasvukauden alkua. Ensimmäisenä sitoumusvuonna viljelysuunnitelma on laadittava viimeis-

tään 15 päivänä kesäkuuta. Maatilalla on otettava viljelyssä olevista pelloista ja sellaisista pysyvää nurmea olevista lohkoista, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa, maanäytteet ja teetettävä niistä viljavuustutkimukset viljelysuunnittelua ja seurantaa varten. Viljavuustutkimusta ei tarvitse teettää astiaviljelyssä olevasta alasta. Viljelijän on merkittävä lohkokohtaisiin muistiinpanoihin lohkon perustiedot ja tiedot vuosittaisista viljelytoimenpiteistä. Viljelijän on tehtävä peltomaan laatutesti kerran sitoumuskauden aikana kolmannen sitoumusvuoden loppuun mennessä. Testi on tehtävä täyttämällä peltomaan laatutestiin kuuluva arviointilomake. Viljelysuunnitelma, viljavuustutkimusten tulokset, peltomaan laatutestin arviointi ja lohkokohtaisiin muistiinpanoihin liittyvät asiakirjat on säilytettävä maatilalla.

Viljelijän tai tilanhoidosta vastaavan on osallistuttava paikallisten yhteistoiminta-alueiden maaseutuelinkeinoviranomaisten, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja sidosryhmien yhteistyössä järjestämään yhden päivän koulutukseen ympäristökorvausjärjestelmään liittyvistä asioista. Koulutuksen voi suorittaa myös sähköisesti toteutettuna tenttinä. Koulutukseen on osallistuttava kerran ohjelmakauden 2014—2020 aikana joko ennen sitoumuskauden alkua tai kahden ensimmäisen sitoumusvuoden aikana.

Jos ympäristösitoumusta jatketaan vuodella eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 8 momentissa tarkoitetulla tavalla, viljelijän ei tarvitse laatia viisivuotista viljelysuunnitelmaa tai peltomaan laatutestiä eikä osallistua 3 momentissa tarkoitettuun koulutukseen tai tenttiin.

Jos peruslohko rajoittuu vesistöön, pellolla ja sellaisella pysyvää nurmea olevalla alalla, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, lohkon vesistön puoleisella reunalla on oltava keskimäärin vähintään kolme metriä leveä suojakaista. Suojakaista voi olla enintään kymmenen metriä leveä. Suojakaistan tarvetta arvioitaessa apuna käytetään Suomen ympäristökeskuksen tuottamaa ja ylläpitämää uomaverkostoa, jossa on perusteena 10 neliökilometrin valuma-alueen koko. Peruslohkon muille kuin vesistöihin rajoittuville reunoille voidaan perustaa luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi keskimäärin enintään kolme metriä leveät viljelykasvin pinta-alaan sisältyvät monimuotoisuuskaistat.

Peruslohko ei rajoitu vesistöön, jos:

1) pellon ja vesistön välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;

2) pelto sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Ympäristösitoumuksen antanut viljelijä voi käyttää peltohehtaarille ja sellaiselle pysyvää nurmea olevalle alalle, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, vuodessa typpeä enintään liitteissä 2—5 määritellyn määrän ja fosforia enintään liitteissä 6—8 määritellyn määrän. Fosforilannoituksessa vuosittainen yli- ja alijäämä voidaan kuitenkin tasoittaa tasausjakson aikana (*fosforintasaus*). Tasausjakson enimmäispituus on viisi vuotta. Fosforintasaus on aloitettava, kun sallittu vuosittainen fosforitaso ylitetään. Fosforintasaus voidaan aloittaa myös fosforimäärän alittaessa sallitun vuosittaisen määrän. Tasausjakson alkaminen ja päättyminen on kirjattava lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Typpi- ja fosforilannoitus on toteutettava lohkokohtaisesti kasvin, satotason ja maan viljavuuden tai multavuuden perusteella.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet on otettava huomioon eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisesti. Maatilan kaikilla peltolohkoilla ja sellaisilla pysyvää nurmea olevilla aloilla, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa, on käytettävä lantalajeittain samaa perustetta lannan ravinnelaskennassa. Lannan ja perunan solunesteen sisältämästä kokonaisfosforista otetaan huomioon 100 prosenttia. Turkiseläinten lannan kokonaisfosforista, lihaluujauhon ja elintarviketeollisuuden ruokajätteen kokonaisfosforista sekä käsitellyn sakokaivolietteen ja puhdistamolietteen kokonaisfosforista otetaan huomioon 60 prosenttia. Tuhkan kokonaisfosforista otetaan huomioon 40 prosenttia. Orgaanisen lannoitevalmisteen sisältämä fosfori otetaan huomioon sen raaka-aineen perusteella, jota lannoitevalmisteessa on eniten.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 11 ja 12 §:ää, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 11 §:ää sekä 12 §:n 1 ja 4 momenttia, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11—13 §:ää ja täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (7/2015) liitteessä 2 tarkoitettua kymmenettä lakisääteistä hoitovaatimusta kasvinsuojeluaineiden käytön ja käsittelyn osalta.

25 §

Peltoluonnon monimuotoisuus

Peltoluonnon monimuotoisuutta koskevassa toimenpiteessä viljelijän on perustettava viherlannoitusnurmia tai monimuotoisuuspeltoja taikka viljeltävä kerääjäkasveja tai saneerauskasveja ympäristösitoumuksen kohteena olevilla korvauskelpoisilla lohkoilla. Ympäristökorvausta saneerauskasveista voidaan myöntää viljelykierrossa perunaa, sokerijuurikasta tai avomaan puutarhakasveja viljeleville maatiloille sellaisilta peruslohkon aloilta, joilla on tukihakemuksessa ilmoitettu viljeltävän jotakin mainituista kasveista jonakin kolmesta tukihakua edeltävästä vuodesta.

Monimuotoisuuspeltoja saa olla enintään 15 prosenttia ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta. Monimuotoisuuspeltoja ja 22 §:ssä tarkoitettuja luonnonhoitopeltonurmia saa olla yhteensä enintään 20 prosenttia ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta kohdentamisalueella II ja enintään 15 prosenttia muulla alueella.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää sekä täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 11 §:ää sekä 12 §:n 1 ja 4 momenttia.

41 §

Alkuperäisrotueläinten kasvattaminen

Ympäristösopimus voidaan tehdä itä-, länsi- ja pohjoissuomenkarjan, suomenvuohien, suomenlampaiden, ahvenanmaanlampaiden, kainuunharmaslampaiden, suomenhevosten ja maatiaiskanojen kasvattamisesta kyseisen rodun lisäämiseksi. Viljelijän on sitouduttava kasvattamaan maatilallaan sopimuksessa mainittu eläinmäärä samaan alkuperäisrotuun kuuluvia eläimiä koko sopimuskauden ajan. Sopimuseläinten on oltava puhdasrotuisia. Kanojen ja kukkojen on oltava vähintään puolen vuoden ikäisiä ja nautojen, lampaiden ja vuohien vähintään vuoden ikäisiä sopimuskauden alussa.

Sopimukseen sisältyvien eläinten lukumäärän vähentyminen sopimuskauden aikana voidaan hyväksyä vain eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitetusta syystä.

Jos ympäristösopimusta jatketaan vuodella eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 8 momentissa tarkoitetulla tavalla, sopimuseläintä, joka on jo tuottanut jälkeläisiä ympäristösopimuksen ehtojen mukaisesti, ei tarvitse käyttää rodun lisäämiseen sopimuskauden jatkon aikana.

48 §

Ympäristökorvauksen maksaminen ympäristösitoumuksen perusteella

Ympäristökorvaus voidaan maksaa ympäristösitoumukseen sisältyvistä korvauskelpoisista aloista, jotka on ilmoitettu vuosittain tukihakemuksella Ruokaviraston määräämällä tavalla ja jotka ovat viljelijän hallinnassa kyseisenä vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta. Ympäristökorvaus voidaan maksaa pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä olevasta peltoalasta. Viljelijä voi vuosittaisessa tukihakemuksessa ilmoittaa, että jonkin peltoalan osalta korvauksen maksua ei haeta, jos eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu pinta-alavaatimus silti täyttyy.

— —

9 luku

Erinäiset säännökset

57 a §

Ympäristösitoumuksen, ympäristösopimuksen ja maatalouden geenivarojen säilyttämistä koskevan sopimuksen jatkaminen

Jos ympäristösitoumusta, ympäristösopimusta tai maatalouden geenivarojen säilyttämistä koskevaa sopimusta jatketaan vuodella eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 8 momentissa tarkoitetulla tavalla, niiden sisältö ja ehdot säilyvät sellaisina kuin ne ovat sitoumusta tai sopimusta jatkettaessa, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

———

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä maaliskuuta 2020.

Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 2020

Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä

Neuvotteleva virkamies Suvi Ruuska